

נחל'י נצח

י"ל צ"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 852
פרשת וירא

ר"ת	צאת השבת	נישט שבת	החלקת נרות
18:04	17:24	16:12	ירושלים
18:02	17:27	16:28	תל-אביב
18:02	17:25	16:20	חיפה
18:02	17:28	16:30	באר שבע

דבר ראש הישיבה

סדום שלי!

אברהם מתפלל על אנשי סדום • האר"י הקדוש אומר שאנחנו גלגולים של אנשי סדום • התפקיד שלנו למצוא זכות על הזולת כמו אברהם אבינו • התיקון של סדום הוא משיח

תורה, ואתה משתדל ללכת לבית כנסת מוקדם ולהיות מעשרה ראשונים, אז תינצל מהסדום שבתוכך.

אתה צריך למצוא כף זכות בזולת, כמו אברהם אבינו שחיפש כף זכות באנשי סדום, וכפי שאומר ה'זוהר', שלא מענישים את הרשעים לפני שמודיעים לנשמות של הצדיקים. הנשמות של הצדיקים הם אלו שמחליטים אם תהיה גזירה או לא. ברגע שהצדיק גוזר, הקב"ה מקיים, רק ברגע שהקב"ה קיבל רשות מאברהם אבינו, הוא יכול היה להפוך את סדום. אברהם נתן לקב"ה רשות להפוך את סדום, ולפני זה כביכול הקב"ה לא היה יכול לעשות זאת. כך מתנהגת הבריאה, שהצדיק גוזר והקב"ה מקיים. ה' ידע מראש כמובן שאין בסדום עשרה צדיקים, אבל נתן לאברהם אבינו לפסוק בעצמו את הדין.

אם אדם לא ישלח את ילדיו לתלמוד תורה, והוא עצמו לא לומד תורה, ולא מגיע בין העשרה ראשונים לבית הכנסת, הוא לא עוסק בשם ה', לא מקיים את "שויתי ה' לנגדי תמיד", לא עוסק במתן תורה, למרות הכל כתוב בתורה "ארבעים יכנו", אם היו נותנים לו ארבעים מכות היה אפשר להצילו. אם הוא לא עשה דבר ממה שאמרנו, אבל היה מקבל ארבעים מלקות, הוא היה ניצל.

אם אדם הוא בבחינת סדום ולא עושה את כל האמור, אז מנסים למצוא לו כף זכות, שהרי אברהם אבינו לימד זכות על אנשי סדום. רבינו אומר בתורה רפ"ב, שאם אדם מלמד זכות על אחרים, כך הוא עצמו חוזר בתשובה.

מסדום יצא משיח

מדוע אנשי סדום לא חזרו בתשובה? יש תירוץ שהם היו רשעים כאלה שאין להם תשובה, ואי אפשר לדון אותם לכף זכות.

אבל בעומק זה לא כך, הרי סדום זה נשמות עם ישראל, ומסדום יצא משיח. אברהם אבינו התפלל על סדום ולימד עליהם זכות כי ידע שמסדום צריך לצאת משיח.

מוסבר ב'זוהר', מדוע אברהם לקח את לוט איתו, מדוע הוא נלחם את מלחמת ארבעת המלכים, ומדוע המלכים שבו דווקא את לוט. כי מלוט יצא משיח. לוט זה העלטה, זה החושך הגדול, כיוון שהמשיח בא דווקא מהחשיכה הכי גדולה!

ב פרשה מסופר על אברהם אבינו שהתפלל על סדום - "וה' אמר המכסה אני מאברהם". על מה אברהם בעצם התפלל? ה'זוהר' אומר, כי כאשר אמר "אולי יש שם חמישים צדיקים", חמישים זה כנגד חמישה חומשי תורה. אנחנו חושבים שסדום זה דבר שהיה פעם, אבל לכל אחד יש סדום בתוכו. **סדום** זה אותיות **סדום**. יש סוד במ' סתומה, וכל העניין זה לבקוע אותה. רבי נתן תמיד היה מדבר על "לסרבה המשרה", שיש לבקוע את המ' סתומה שמורכת משיח דלתין, וזה כל העניין של הגאולה, סוד המשיח.

מי אלה אנשי סדום? אומר האר"י, שאנחנו גלגולים של אנשי סדום, ובעצם אברהם אבינו התפלל על נשמות עם ישראל, על הנשמות שלנו. הוא אומר, שהתחלת הגלגולים של נשמות ישראל הייתה בדור המבול. אחר כך הוא אומר, שהיה דור הפלגה ואחר כך הדור של סדום, וכולם התגלגלו בעם ישראל. כנגד אנשי סדום יש מצווה להעמיד דינים.

כל אחד סדומניק

בכל אחד יש איזה סדום. סדום לא הייתה פעם, אלא היא נמצאת בתוך כל אחד ואחד. אברהם אומר, אם אתה שיין לסדום, אולי לפחות אתה אומר חמישה חומשי תורה, אולי אתה אומר 'שנים מקרא ואחד תרגום', שעל ידי זה אתה ניצול מלהיות סדומניק...

זו כוונתו ב'אולי יש שם חמישים', שהחמישים הללו יצילו את כל העולם. ואולי יש פחות חמישה - ארבעים וחמישה, 3-ה-1-ה, זהו שם מ"ה, "מה ה' שואל מעמך", אולי נשאר פה מישוהו שעדיין עוסק בשם ה', אולי מישוהו לומד פה את שם ה'?

ואחרי כן הוא יורד, "אולי יש ארבעים", שזה כנגד הארבעים יום של מתן תורה, כאשר משה עלה לשמיים. אחר כך הוא יורד לשלושים, שזה כנגד שלושים מעלות של המלכות, קבלת מלכות שמיים. אחר כך כתוב "אולי ימצאון שם עשרים". אומר ה'זוהר', שמה מגדלים בניהם לתלמוד תורה? בסוף הוא אומר, "אולי ימצאון שם עשרה?". מי אלה העשרה? עשרה שעוסקים בעשרה מאמרות, בעשרת הדברות. אם אתה עוסק קצת בעשרת הדברות, בעשרה מאמרות, תוכל להינצל מהסדום שבתוכך. כלומר, אם אתה לומד תורה, עוסק בעשרה מאמרות, מחפש את שם ה', מגדל את ילדיך לתלמוד

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א
אצלכם בבית

הנוער המתמודד

והתשובה: שאנו לא יודעים! וה"לא" היא ב-"אל"ף רבתי", ממש לא יודעים!

כי כל השאלות והקושיות לא משנות לנו לחיים. אין תפקידנו להתעסק עם הרע כדי להעלים אותו, כי אין תפקידנו הוא אך ורק להתמקד בטוב שבילדינו, נזרה אותו ונשבח אותו ונתפלל לזכות להעצים אותו, כי יש טוב בכל אדם ובכל מקום.

מעניינים דברי האוהב ישראל מאפטא בפרשת כי תשא על הפסוק "ויאמר אהרן וגו' ברע הוא". ה"אפטער רב" שואל, מדוע כתיב "ברע הוא" ולא כתוב "כי רע הוא"? ותיצונו הינו יסוד חשוב אין להסתכל על יהודי באשר הוא, והנה לשוננו: "כי חלילה לנו לדבר סרה או איזה לא טוב על עם קדוש זרע ישראל אשר נשמותיהם חוצבו מתחת כסא כבודו יתברך וממקום גבוה... ואף אם איזה אדם יחטא לפעמים אין להאשימו כל כך, כי הביאו לזה מחמת שלא נדבך חומרו ונפשו... ולדעתי זהו כוונת אהרן שאמר "כי ברע הוא" היינו שהם עדיין משוקעים ומעורבים בתוך הרע ולכן נכשלו בחטא זה, אבל מצד חלקם הטוב בעצם לא היו ראויים לזה ולא כיצא בו ח"ו".

ניסו הכל

אם נצליח למצוא כוחות נפש ולהתאזר בסבלנות, לא להיגרר אחרי מעשיו העכשוויים אלא להאמין בנער שעוד יעבור עליו תהליך טוב, נזכה לראות שהמר יהפוך לעסיס מתוק. לא עוד השענות על סמכות ומשמעת, אלא במרווח ובאוטונומיה נוכל לשדר לו שאנו באמת מאמינים בו לפי העניין שיגיע לחיות חיי תורה מלאים ומספקים, ונשתמש בימין מקרבת למען השיבם אל אביהם שבשמים ולקדש שם שמים.

חשוב מאוד להדגיש, שזה לא בא במקום חינוך רגיל שיש לגשת באופן כללי גם לילד המתמודד, לחנך דרך משמעת וגבולות, סמכות ומרות ברוך ובחבנה.

רק מה נעשה, ומדובר כאן באלו שכבר ניסו את השיטות הרגילות של תוכחה וביקורת מדודה ונחלו אכזבה ויאוש, ואם היו ממשיכים להתמקח איתם על כל מיני דיוקים לאורך התפתחות הילד כמובן שלא היה צפוי לשום שינוי לטוב, ולהיפך: התחושה היא שאם נמשיך לדרוש ממנו בשיטה הרגילה הסוף יהיה גרוע ח"ו. אי לכך, השיטה והדרך שהצגנו מסבירה איך כן ניתן לנסות לגשת, בתקווה שזה יהיה לתועלת ולזיכוי הדואגים לדעת את אשר יעשו לחינוך הילדים, להשיב לב אבות על בנים, להצליח להוציא את נפש הצעירים מהמקום שהם נמצאים והגיעו שם בכאב רב וצורב.

בהצלחה רבה!

ב

ראשית דברי אביע את רחשי ליבי: בעת שלקחתי העט רעדתי לנסות לכתוב הדרכה והכוונה לזקוקים לעצה ותושיה מול המתמודדים. אך בכל זאת, אנסה.

ראשית צריך לזכור, שלכל דבר שאדם נפגש עמו בחייו יש סיבה מן השמים, והרבה פעמים הוא כדי שהאדם המתמודד יוכל לרכוש תובנות חדשות לחיים, שבהן יוכל לעלות למקום שהוא צריך להגיע. אין מצב שמתרחש במקרה, בורא העולם לא מפגיש אותך עם בעיות לחינם, אלא הכל מושגח, הכל מחושבן ומדוקדק לחלוטין, והכל לטובתנו. אין טעויות בהשגחה פרטית וכללית, כמו שכתוב בתורה שיוסף אמר לאחיו: "ועתה, לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלוקים" (בראשית מה, ח). "ואתם חשבתם עלי רעה, אלקים חשבה לטובה" (שם נ, כ).

המקום אשר אתה עומד

חשוב מאוד להבין שהכרה זו היא אחת מהיסודות להצלח להתמודד; ברגע שהאדם מזהה ומבין את שורש הדבר וגם מייחס את כל מה שעובר וקורה לו להקב"ה – באותה מדה יצליח יותר טוב להבין את המציאות ולהתמודד עמה בהצלחה.

נצטט את שהחפץ חיים זצ"ל היה רגיל לומר ולחזור להתחזקות: בפרשת שמות (ג, ה) כתוב "המקום אשר אתה עומד עליו - אדמת קודש הוא", כלומר גם אם אתה כעת עומד במצב ובמקום לא טוב לך, דע לך שהכל "קודש הוא", כלומר שמן השמים ניתנו לך הכוחות שתוכל לעמוד במצב זה.

גם שלמה המלך ע"ה הוסיף לחייב אותנו לקבל את החניך גם כשהוא שונה ממה שחשבנו וממש מאכזב אותנו: "חנוך לנער על פי דרכו", ולאו דווקא על פי הדרך של אביו.

לא באל"ף רבתי

אחרי הדיבורים והיסודות ננסה לשאול מספר שאלות:

שאלה ראשונה: האם אנו יודעים מה לא תקין בילדים?

שאלה שנייה: האם אנו מסוגלים להבין מה לא תקין בנו?

שאלה שלישית: האם קיים אדם היודע לפרט לנו מה לא תקין בעולם נכון להיום?

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

אחת של תורה וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר

צפי' תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, מלדים וכלל בני החסידות.

מוקד מנויים: **02-623-1218**

ניתן להישע בכל עמדות 'נדרים פלוס' נציגות • טופס הרשמה

הופיעו!

גיליון מס' 106

חשון תשפ"ד

אמת משקר

אברהם אבינו ידע שיש שם לפחות נקודה אחת של אמת, ועליה הוא ביקש רחמים, מכוחה הוא רצה שכל אנשי סדום ינצלו.

וכיצד עושים זאת? איך מגלים את השורש של האמת ומבטלים את השקר? בשביל זה אברהם אומר תחילה אל ה' "ואנוכי עפר ואפר". מהו עפר ואפר? מלמד אותנו ר' נתן שהעפר הוא כוח הביטול, "עפר אתה ואל העפר תשוב", כל דבר כשהוא מתבטל הוא נעשה עפר.

הצורה לבטל את השקר זה על ידי שהאדם עושה את עצמו כעפר, אלא שאם האדם עושה את עצמו כעפר יכול להיות שעל ידי כן תתבטל גם נקודת האמת, שהרי העפר יש לו כוח של ביטול, כוח של כיליון, ובכוחו גם לכלות את נקודת האמת ולא רק את השקר, ואי"כ מהי הדרך לבטל את השקר ולהשאיר את נקודת האמת?

התשובה היא, שיש עפר תחתון ויש עפר עליון, עפר תחתון מבטל ומכל את הכל - ואם נדבקים לעפר התחתון גם האמת מתכלה. לעומת זאת עפר עליון הוא העפר השורשי, העפר הראשון שממנו הכל, העפר הזה הוא עפר שמבטל את השקר ומקיים את נקודת האמת, משום שבשורש יש נקודת אמת, העפר שבשורש ענינו גילוי נקודת האמת וביטול השקר.

זהו שאברהם אבינו עומד ואומר: "אנוכי עפר ואפר", אברהם רוצה לבקש רחמים על אנשי סדום על ידי ביטול השקר ובירור נקודת האמת, לפיכך הוא מקדים אנוכי עפר ואפר, "עפר עליון", על ידי כן נדבק הוא בעפר העליון ומבטל את השקר, ונשאר רק נקודת האמת.

(ליקוטי הלכות סימני בהמה וחיה טוהרה הלכה ד)

מהרהר הגבוה הצופה על פני כל המישור שתחתיו, נשקף נוף מרהיב עין, דשאיים ומפלי מים מפכים, עצים ופרחים ססגוניים, ממש מקום לתפארת, מקום מיוחד אבל האנשים שהיו בו היו קצת פחות מיוחדים. העיר הנשקפת הייתה סדום, עליה התורה מעידה שהייתה מקום מיוחד מעולה, פורח שקט ושלו, כל אדם שעובר שם לא היה יכול לשער איך תראה העיר בעוד מספר ימים.

באותו מקום עומד היה וצופה, מבקש ומתחנן על העיר, אברהם אבינו ע"ה האב הרחמן שמידתו מידת רחמים, לא היה יכול לחשוב על אנשי העיר שילכו לכיליון, הקב"ה מגלה לאברהם כי עתיד הוא להפוך את העיר סדום על כל יושביה. כאשר שומע זאת אברהם ומבין את המשמעות, עומד ומתחנן אל ה' "אולי ימצאון בעיר חמישים צדיקים וכי תשחית עיר כזאת שיש בה חמישים צדיקים", וה' משיב ועונה, אם היה לא הייתי משחית אבל אפי' חמישים צדיקים אין כאן. "אולי ארבעים וחמשה" שואל אברהם, וממשיך במשא ומתן מול הקב"ה...

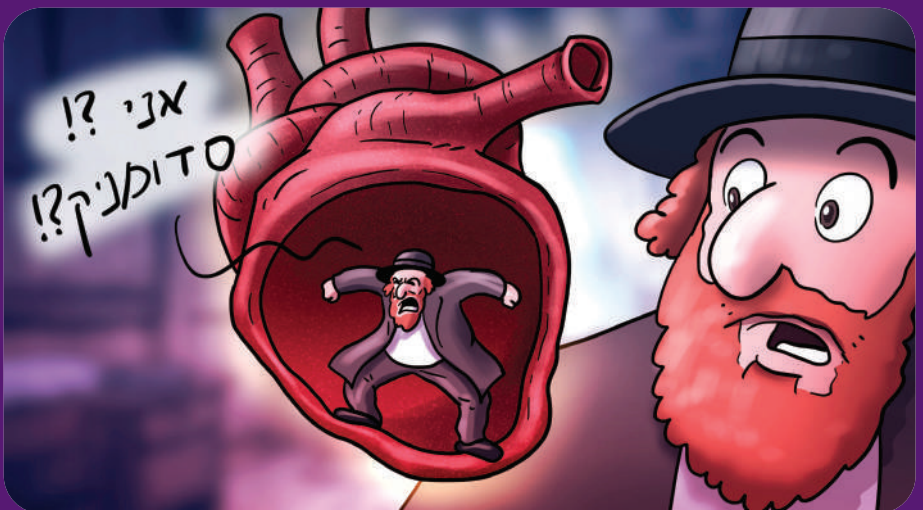
...

ר' נתן זיע"א מבאר לנו את בקשתו של אברהם, מה עומקה של הבקשה, מאיזה כוח הוא רצה להציל את סדום?

בכל שקר בהכרח יש נקודת אמת, נקודה אחת פנימית טהורה ואמיתית, אברהם אבינו רצה לברר את אותה נקודה מאנשי סדום, הוא רצה להוציא את כוח האמת שבתוך כל השקר, ועל ידי כן להציל אותם.

לצעירי הצאן

סדומניק

בכל אֶחָד יש אִיזָה סְדוּם. סְדוּם לֹא הֵייתָה פֶּעַם, אֲלָא הִיא נִמְצָאת בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד

מתוך מאמר ראש הישיבה

לישועתך קיוותי

ע"ד שנה לפטירתו של ר' גדליה מזויעהל • כ"ד חשוון תש"י - תשפ"ד

עקות נשמעו ממעמקי הבנין, מתוך המקלט עלו קולות צעקה של אשה, "מה קרה לכם... רשעים... מושחתים... חצופים..." הקולות היו בלתי נסבלים בעליל, אלא שלאיש לא היה מה לעשות, לעזוב את המקלט היה זה כמובן לא בא בחשבון, וכי מי רוצה לסכן את חייו עבור שעה של שקט, לחפש פינה צדדית לא היה שייך, המקלט היה קטנטן ביחס לכמות האנשים שהסתופפו בו, והקולות, הצעקות, הביזיונות, היו עד לב השמים.

הלא הוא ר' גדליה מזויעהל. פנו הם לר' גדליה, הציעו לפניו את הצדדים, הבהירו כי כלה כוחם ואינם יכולים יותר לסבול את חסיה וצעקותיה, וביקשו את רשותו להוציאה מהמקלט.

ר' גדליה הקשיב, חשב מעט, ואמר: "שבו ואספר לכם סיפור שאירע עם אבי ר' שלמקה, ואתם כבר תחליטו....."

...

"בתו של אבי ר' שלמקה מזויעהל חלתה אנושות, הרופאים לא נתנו לה די סיכויים לחזור לחיים, האווירה בבית הייתה מתוחה, ישובים היו כל בני הבית עם ספרי תהלים, בוכים ומתחננים לבורא עולם שימתיק את גזר דינה ויחזירה לחיים.

ולפתע קם ר' שלמקה ממקומו, פנה לבני הבית ואמר, "אני יוצא למספר דקות יש לי סגולה שתוכל להחזירה לחיים", וקם ויצא מהבית.

ר' שלמקה, היה האפטרופוס הממונה על גביית הכספים מהשוכרים בתים וחנויות מאחת מעמותות הצדקה שפעלו באותה העת בירושלים, עתה עשה ר' שלמקה את דרכו, לעבר אחת החנויות שבעליה כבר לא שילם את חובו זמן רב.

נוציא את הישועה מחוץ למקלט?! ר' גדליה מזויעהל

הוא נכנס לחנות ופנה אל בעל החנות ברוגע ונעימות, "כבר מספר חודשים שלא שילמת את דמי השכירות, האם תועיל כעת לשלם", בעל הבית שלא היה באמתתו פרוטה מיותרת, החליט לנקוט בתרגיל 'הצעקות', והחל לצעוק על ר' שלמקה, "לך מכאן גנב... כבר שלמתי לך מזמן..." ומסביב בינתיים התאספו אנשי השוק וצפו במאומה, ור' שלמקה נשאר עומד על מקומו בשל לומר מילה שתצדיק אותו.

בעל החנות סיים את דבריו, ר' שלמקה פנה אל ביתו בשמחה, "בטוחני כי ביתנו תחלים ממחלתה" אמר לבני הבית, בזכות כל הביזיונות שעברתי, בוודאי שהמחלה תעבור ותחלוף כלא הייתה.

וכך היה, לאחר מספר שעות הבת קמה ממיטתה, ומחלתה חלפה והלכה."

הנוכחים הקשיבו לסיפורו של ר' גדליה פה אחד, על פניהם ניכר היה כי החלו להבין את המסר, ור' גדליה המשיך: "לאחר מספר חודשים שוב חלתה אחותי, שוב אבא יצא לחפש לעצמו ביזיונות, לאחר מספר שעות של חיפושים אחרי ניסה בכה ובכה וללא הועיל, חזר אל הבית כשעל פניו נסוך צער, הבין הוא כי כעת כבר נגזרה הגזירה ואי אפשר לבטלה. וכך היה, לאחד מספר ימים נפטרה אחותי לבית עולמה.

ר' גדליה סיים את הסיפור - הביט לתוך עיניהם של הסובבים, והמשיך במסור נוקב: "ועתה שהביזיונות מגיעים ישר לידנו, וכי נוכל לוותר עליהם, הן עכשיו זהו זמן שכולנו זקוקים לישועה, וכי נוציא את הישועה מחוץ למקלט!?!....."

הימים ימי מלחמה כל האנשים מסוגרים היו במקלטים בוכים ומתפללים אל ה' על חייהם ועל חיי משפחותיהם, כולם חרדים וחוששים מפני הבאות - אין איש יודע את עתידו.

...

כך היה גם ר' גדליה - "האמוד" מזויעהל" בנו של הצדיק ר' שלמקה מזויעהל" סגור ומסוגר בתוככי המקלט האזורי. בימים הללו טרם היו חדרי מ"ד בכל בית, כך שבכל אזור נאלצו כל התושבים להיכנס למקלט ציבורי גדול שהכיל את כולם, על מנת לשמור את גופם מפני פגזי האויב.

ברחובו של ר' גדליה התגוררה אשה, 'חסיה' שמה, כלפי חוץ הייתה נראית חסיה

אשה גרילה ככל נשות ישראל, אולי קצת שקטה ומופנמת, מכונסת בתוך עצמה ולא מרבה לדבר, אבל ידוע ידעו תושבי האזור כי מחסיה מומלץ להתרחק, וכל הנקלע קרוב אליה מסתכן הוא בביזיונות צעקות וגערות, חסיה לא הייתה יציבה בנפשה דיו, ולפעמים חווה הייתה התקפי זעם וכעס על סובביה ללא כל סיבה הנראית לעין, ומשכך השתדלו כל תושבי האזור לנקוט בכלל של - שמור מרחק!.

כל זמן שהתאפשר הדבר הנה מה טוב ומה נעים, השתדלו האנשים שלא לעבור קרוב אליה, וכבר כאשר ראו אותה מרחוק היו עוברים לצד השני של הרחוב, כך התנהלו החיים בטוב ובנעימים.

המחלה המלחמה, כלל התושבים ירדו למקלט והצטופפו יחדיו, ובין כולם הייתה גם חסיה, מאז המצב נעשה בלתי נסבל, עכשיו כבר לא היה כל אפשרות שלא לעמוד באזור של חסיה, ומשכך גם היא הייתה עושה את תפקידה נאמנה, מידי כמה שעות היו הצעקות נשמעות במקלט, פעם הייתה זו שורלה הכובסת שחטפה צעקות על כך שאיננה יודעת להוריד את הכתמים מהבגדים, ופעם נזכרה חסיה לצעוק על מויש'לה האופה, על החלות שמכין לשבת שחסר מהם את טעם השבת האמיתי, כך בכל פעם מוצאת הייתה חסיה קורבן אחר לפרוק עליו את מיריות חייה.

משעלה הסבל עד לב השמים, החליטו כי בליט ברירה יוציאו את חסיה מחוץ לכותלי המקלט, בתקווה שתמצא לה מקום אחר, אלא שבטרם יעשו מעשה החליטו הם לשאול בעצתו של הצדיק השרוי בתוכם,

לגבי הקבלת פני שכינה במעמד הר סיני נאמר: "ויאכלו וישתו ויחזו את האלוקים" ואילו הכנסת אורחים היא ברמה רוחנית גבוהה יותר, בלא אוכל ושתיה....

...

אמר אחד הרב'ס בדרך צחות: "גדולה הכנסת אורחים" אימתי גדולה וחשובה היא הכנסת אורחים? כשהיא "יותר מהקבלת פני שכינה" - כשהאדם עושה זאת בשמחה יותר ממה שהוא מקבל פני שכינה".

...

אימתי הוא זמן הקבלת פני שכינה? בשעת קידוש לבנה, כמו שאומרים בקידוש לבנה: "להקבל פני אביהם שבשמים", וזמנה הוא רק בלילה ופעם בחודש. אבל הכנסת אורחים - חייב אדם בכל שעה, וזהו שאמרו "גדולה הכנסת אורחים".....

פ עם הגיע רב לעיירה קטנה וביקש להתאכסן בביתו של פרנס הקהילה, הפרנס השיב אצלו מקיימים הכנסת אורחים מחוץ לבית אתן לך אהל לישון בו ברחוב, אמר לו הרב "בזכותך התיישב לי מאמר חז"ל שאמרו "גדולה הכנסת אורחים - יותר מהקבלת פני שכינה" וצריך להבין וכי יש דבר יותר גדול מגילוי השכינה, אלא שלהכניס אורחים - מכניסים אותם לתוך הבית, ולהקבל פני שכינה - יוצאים לבחון.....

...

שד"ר מארץ ישראל הגיע לעיירה קטנה בארצות המערב לעת ערב בהגיעו למקום לבית המיועד לאורחים נוכח הוא לראות שמקום ללון יש אבל אוכן אין. פנה הוא לאחראי המקומי וביקש לאכול, הלה השיב: "אצלינו לא נהגו לתת לאורחים לאכול". אמר לו השד"ר עכשיו הבנתי מה שאמרו חז"ל: "גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני שכינה", שהרי

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

לילה של דמעות

זמן ארוך ולא ידעתי מה לעשות עד שהגיע הלילה... החושך הטביריני ירד על היער שסביב ציונו של רבי עקיבא, פנחס ניצב כבר שעה ארוכה מול אביו שבוכה ללא הפוגה, ואז כמו כל יער בישראל כשיורד הלילה השועלים, הצבועים ושאר החיות יוצאות לטילל ולנהום. "בלילה היה חושך גמור, אבא המשיך לבכות ולהתפלל.

לאחר כמה שעות הוא נעמד ונשם נשימות קולניות, חיבק אותי, וחזרנו הביתה. כל האחים קינאו בי, שיום שלם הייתי עם אבא. "אבל גם דברים שאז לא הבנו היום אני גאה בהם".

פנחס מסיים את השיחה בגאווה יחידה. "אני רואה היום עשרות אלפי

חסידי ברסלב ואני חושב לעצמי מה אבא עשה בדור הקודם בשביל החסידות הזו, איזו נשמה גדולה הייתה לו שהוא זכה לכך, רק הדפוס של הספרים שיש על שמו זה אחד היסודות של החסידות הזו היום, ואני זכיתי לגדול עם הדמות הזו כאבא".

(מגזין ניצוץ מוסף ראש השנה תשפ"ב)

” אני אספר לכם סיפור מה היה כשהוא לקח אותי, את היום הזה אני לא שוכח כל חיי". פנחס מתרגש עד מאד כשהוא נשאב לאחד הימים המרתקים בילדותו ומספר על אביו הגדול ר' ישראל דב אודסר: "יום אחד הוא אמר לי 'פנחס צדיק שלי, היום אתה תבוא איתי להתבודד', שמחת, טיול עם אבא באמצע השבוע זה היה החלום הכי גדול בחיים שלי. הוא לקח אותי לבד, הלכנו ברגל בקיץ טבירני עד לקבר רבי עקיבא, הוא ראה שקשה לי, אז... הוא סחב אותי על הגב שלו כל העלייה כדי שיהיה לי קל.

"ככה הלכנו במשך זמן רב עד שהגענו לציון של רבי עקיבא, אני כל כך רציתי לראות מה אבא עושה כל היום כשהוא לא בבית, ואז ראיתי אותו מתיישב בפניה, בין העצים, לא רחוק מהציון הוא פתח את ה'ליקוטי תפילות', והחל לקרוא, בהתחלה בשקט ואז בדמעות, ואחרי זה בבכי נורא, ואז הוא שכח את עצמו, אני התביישתי להפריע לו, הוא בכה כמו תינוק קטן, לא ידעתי למה הוא בוכה כל כך, מה קרה לו?! עמדתי במשך

בוכה כמו תינוק. ר' ישראל דוב אודסר

פתגם השבוע

כשיש שמחה בבית הילדים אוהבים את הבית ושומחים בו ולא מחפשים את הרחוב

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

ראש הישיבה ומנהיג התורה

מאוחרות של הלילה. החום שבו היה מקבל כל אדם היתה מן המפורסמות. "הדרך הזו היתה מהחלק הזעיר שנוטר מהשיטה הישנה של סלבודקא, של 'גדלות האדם' והיחס לאדם כאל נזר הבריאה", מגדירים זאת מקורביו.

חיים של תורה: הגר"מ אזרחי זצוק"ל בציון רבינו הקדוש

גם נדכאי לב ואנשים שאף אחד אינו שם לב אליהם, ואפילו ילדים רכים, כולם מצאו אוזן קשבת וסבר פנים יפות בצלו של הגר"מ. לכל אחד ידע לומר את המילה הטובה שלה היה זקוק. כאמן הדיבור, הוא עשה עם יכולותיו שימוש תמיד כדי לשמח עוד יהודי ולהעניק הרגשה טובה לכל אלו שעמם נפגש.

בציון רבינו הקדוש

הגר"מ אזרחי זכה בחייו לעלות ולפקוד את ציון רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זע"א באומן, הפעם האחרונה הידוע הייתה לפני כ-13 שנה, בחודש ניסן דשנת תש"ע, אז יצא למסע לקברי צדיקים באוקראינה כשאליו מתלווים תלמידיו, ובנו הרב בן ציון אזרחי שליט"א, יחד עם משגיח ישיבת בית מתתיהו הרב ברויאר שליט"א, בין השאר זכה לפקוד את ציון רבינו הקדוש באומן, כאשר הוא פקד את הציון הקדוש הוא אמר את עשרת מצוותי ה' התיקון הכללי שגילה רבינו הקדוש.

במהלך מסע שערך הגר"מ אזרחי זצ"ל לפולין, הגיע למחנות ההשמדה אושוויץ ושם שורר עם תלמידיו ישיבתו את הניגון המרטיט "זאפילו בהסתרה" עם המילים המחזקות של רבינו נחמן מברסלב מתוך הספר 'ליקוטי מוהר"ן'. סרטון שפורסם אז ב'ברסלב גלובל' היום מתפרסם שוב עם הסתלקותו – צפו בתיעוד.

ב"א חשוון הלך לעולמו זקן ראשי הישיבות וזקן חברי מועצת גדולה התורה, הגאון רבי ברוך מרדכי אזרחי זצוק"ל, והוא בן 94 בפטירתו, הגר"מ אזרחי נולד בפתח תקווה בשנת תרפ"ט, בן לגאון רבי ישראל אזרחי ומאז ילדותו בחר להקדיש את חייו ללימוד התורה ולהרבצת התורה.

המאבק על התורה

בשנות בחרותו למד רבי ברוך מרדכי אזרחי זצוק"ל בישיבת 'חברון', וברבות השנים נישא לרבנית ע"ה, בתו של משגיח הישיבה הגאון רבי מאיר חדש זצ"ל. לאחר נישואיו החל למסור שיעורים לתלמידי ישיבת 'חברון', כשבמקביל החל למסור שיעורים גם בישיבת 'כנסת חזקיהו' בכפר חסידים.

תקופה קצרה לאחר שהחל למסור חבורות בישיבת כפר חסידים הודיע לו ראש ישיבת חברון מרן הגר"מ סרנא זצוק"ל שעליו להפסיק את הנסיעה לכפר חסידים מכיון שזה על חשבון תועלת הבחורים בישיבת חברון החפצים לשוחח עמו בלימוד גם בימים אלו, ובכך התפתח כעין 'מאבק' בין ישיבת חברון לישיבת כפר חסידים מי זכה בהגר"מ הצעיר בימי חמישי שישי. הגר"מ נטה לנקוט בשב ואל תעשה ולהשאיר בירושלים.

מרן המשגיח דכפר חסידים רבי אליהו לופיאן זצוק"ל נכנס לעובי הקורה ונסע במיוחד לירושלים למעונו של הגר"מ סרנא כאשר הוא מצרף אליו את תלמידו גאב"ד עדת ישראל הגאון רבי אליעזר דינר, מבחירי הישיבה דאז להפציר בו שיאות להסכים להגר"מ להמשיך בישיבת כפר חסידים עקב התועלת המרובה שיש לתלמידי הישיבה בכך. הפגישה ארכה כשלוש שעות (!) ולבסוף נאות הגר"מ סרנא להניח להגר"מ להמשיך לנסוע לכפר חסידים מדי שבוע.

גדלות האדם

בשנת תשכ"ה הקים הרב את תנועת "בני תורה", ומשך אליו תלמידים רבים שלמדו במסגרות ישיבות תיכוניות, והמשיכו אחר כך את לימודיהם בישיבות שונות במגזר החרדי, בשנת תשל"ו פרש מישיבת 'חברון' והקים ישיבה משלו, שנקראה על שמו של אביו - 'עטרת ישראל', בשכונת בית וגן בירושלים. לפני מספר שנים עברה הישיבה למוזיעין עילית.

ביתו של ראש הישיבה היה פתוח תדיר בפני כל. ומי רצה אוזן קשבת יכול היה להיכנס אל ביתו גם בשעות

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתממדים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שומנרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתיבעות נזיקין, נזקי שניים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין לעמותות
"נחלי המשפט"
בית דין אזרחי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מו"ץ ודיין, ראש ישיבת נחלי נצח)